

kan være, at der sidder en elev, som den følgende sommer forlader skolen, og så er det meget godt, at afløseren ved, hvad der foregår, og ved, hvad der er gået forud. Derfor har vi accepteret to elever. Og så vil det også være naturligt at acceptere to lærere, men af de grunde, jeg nævnte, har altså kun en af dem stemmeret.

Det tror jeg er et princip, som kan holde i mange år, fordi det på den ene side er dybt demokratisk og på den anden side sikrer, at bestyrelser ikke skal være større end højst nødvendigt.

Så spørger hr. Thomas Krog, hvordan man har tænkt sig at gribe ind, altså disse indsatsaftaler: Hvad kan det handle om? Ja, det kan f.eks. handle om dårlige resultater, stort frafald, og det kan også have noget med økonomi at gøre. Det er jo svært at forudse, hvad der kan blive af problemer. Jeg synes, det er fornuftigt at have denne mulighed for, at man ved et samarbejde kan rette op på det i stedet for at gribe til den meget dramatiske løsning, som det er at tage tilskudtet fra den pågældende skole.

Kl. 18.05

Fru Majbrit Berlau kan ikke lide, at man kan selvsupplere i bestyrelsen. Det kan jeg sådan set heller ikke, men især i starten er det jo den eneste mulighed, så det må vi acceptere, fordi alternativet er værre. Så vil jeg i øvrigt sige, at det jo ikke er noget, der er ukendt fra hele den øvrige del af samfundet, hvor der jo også er betydelige elementer af selvsupplering, i hvert fald når man ser på, hvad der reelt foregår, og det har jo ikke ført til katastrofer.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Der er foreløbig et par korte bemærkninger, og den første er fra hr. Carsten Hansen.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for det tilsagn, vi jo også havde i forvejen omkring SOSU. Jeg synes, det er en velgerning, at vi i forbindelse med erhvervsuddannelserne nu får SOSU over, så det også her bliver en ligeværdig partner. For vi ved jo alle sammen godt, hvordan de unge vægter, og det gælder både SOSU, erhvervsskoler, gymnasier osv., så det tror jeg er en velgerning. Selvfølgelig skal vi have den særlige praktikplads-situation osv. med, men det ved jeg at ministeren er opmærksom på. Tak for bekræftelsen af det.

Det andet, jeg så gerne vil høre ministeren om, er: Kan det ikke somme tider være en fordel, at politikere ved, hvad de taler om? For der sker jo det, at politikere, der sidder i bestyrelser rundt omkring, kommer til at kende virkelighedens verden, og det betragter jeg – jeg sidder selv i en bestyrelse for en enkelt uddannelsesinstitution eller to – som en stor kilde til daglig information og viden om, hvad søren der sker på området, og derfor kan jeg ikke forstå, at ministeren synes, det er så betænkeligt, at politikere også ved, hvad der sker ude i den virkelige verden.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder): Jeg vil gerne medgive hr. Carsten Hansen, at der jo ikke er noget, der er så galt, at det ikke også kan være godt for noget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Hr. Carsten Hansen for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det drejer sig i virkeligheden om VUC. Jeg skal sige, at jeg da selvfølgelig er glad for, at ministeren er opmærksom på problemstillingen og har skrevet ud, men vi har jo sat ræven til at vogte gæs, når vi snakker om FVU'er, og vi skal jo i gang med, går jeg ud fra, under velfærdsforhandlingerne, hvor vi også kommer til at sidde over for hinanden, at snakke voksen- og efteruddannelser, og jeg tror, vi har en fælles ambition om, at der er langt flere voksne, der skal have et ordentligt tilbud om at få lært at læse og stave rigtigt og ordentligt; det giver jo en voldsom kvalitetsforhøjelse af ens liv og også mulighed for at være med. Vi skal jo diskutere det her. Jeg synes, det er uhensigtsmæssigt, at man sætter en af de allerstørste udbydere til at klare det.

Der vil jeg så spørge ministeren: Hvis det viser sig, at vi kan skrue noget ordentligt sammen, også med hensyn til velfærd, er ministeren så villig til at se på den konstruktion, der ligger? For ministeren ved jo godt, at samtlige folkeoplysende organisationer er meget, meget betænkelige ved det. Jeg kender godt konstruktionen med uddannelsesråd, men de har jo ingen formel kompetence. Og vi ved jo godt, hvordan det er: Formel kompetence er det, der giver indflydelse, de andre skal man bare lytte til.